

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun, Maria Ghervas,

Dumitru Mardari,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2018, declarat de avocata Natalia Pruteanu în numele inculpatului

Buga Sergiu.

Termenul de examinare,

instanța de fond: 08 octombrie 2015 – 17 aprilie 2018,

instanța de apel: 16 mai 2018 – 03 octombrie 2018,

instanța de recurs: 10 ianuarie 2019 – 19 februarie 2019.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 17 aprilie 2018, Buga Sergiu a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că, inculpatul Buga Sergiu, se învinuiește că la 31 decembrie 2014, aproximativ ora 20.30, conducând automobilul „BMW 318”, n/î xx, deplasându-se pe str. Calea Basarabiei, mun. Chișinău din direcția str. Haltei spre str. Tăbăcăria Veche și ajungând la intersecție cu str. Tăbăcăria Veche, nu a manifestat prudență sporită la trafic, nu a ținut cont de starea carosabilului pe timp de iarnă la momentul respectiv, care era acoperit cu ghețuș și zăpadă, de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea

vitezei, benzii de circulație și modalității de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat prevederile pct. 45 subpct.1) și 2) din Regulamentul circulației rutiere, conform căruia „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) condițiile rutiere; e) situația rutieră; iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, și ignorând cerințele pct. 3 din Regulamentul circulației rutiere, conform căruia „Participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente” și pct. 10.1) lit. b) din același regulament conform căruia „Persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum”, precum și prevederile art. 22 din Legea nr. 131 - XVI din 07.06.07 „Privind siguranța traficului rutier”, care în alin. (4) lit. b) stipulează că „Participanții la traficul rutier sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluența și siguranța traficului, să nu periclitizeze siguranța unor alți participanți la trafic, să nu cauzeze prejudicii mediului înconjurător, proprietății publice sau private”, și ca urmare a comis tamponarea pietonului Tcaciuc Semion, care traversa carosabilul de la stânga spre dreapta relativ deplasării mijlocului de transport.

În rezultatul accidentului rutier, lui Tcaciuc Semion, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2D/7 din 18.03.2015, i-au fost cauzate vătămări corporale grave, sub formă de traumă cranio-cerebrală închisă, excoriații, plăgi contuze pe cap și față, revărsate sanguine în țesuturile moi epicraniene, hemoragii subarahnoidiene, intraventriculare; traumă vertebro-medulară, ruptura totală a capsulei, ligamentelor și discului intervertebral la nivelul C6 - C7 cu ruptura totală a măduvei spinării și hemoragii difuze roșii-închise epi-subdurale, subarahnoidiene și în țesuturile moi adiacente; traumă toraco-abdominală închisă, echimoză, excoriații pe torace și abdomen, fracturi costale pe dreapta cu lezarea pleurei parietale, ruptura articulației acromioclaviculare pe dreapta, fractură cominutivă a scapulei drepte, contuzia pulmonilor, hemotorax pe dreapta (volum circa 300 ml), ruptură de ficat, urme de sânge în cavitatea abdominală; trauma membrilor superioare și inferioare, excoriații, echimoză, plăgi contuze pe membrul superior drept, echimoză, plagă contuză pe membrul inferior drept, plagă contuză pe membrul inferior stâng, fractură închisă, oblică a tibiei și fibulei drepte, fractura deschisă, cominutivă a tibiei și fibulei stângi cu revărsate sangvine difuze roșii - închise în țesuturile moi adiacente”, în urma căreia a survenit decesul victimei.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în prevederile art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care

conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat din imprudență decesul persoanei.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că se deplasa cu o viteză de 40-50 km/h, pe stradă era ghețuș, deoarece era timp de iarnă. A observat, în ultimul moment, la distanța de 1-2 metri, un om, care fugea din partea stângă spre dreapta. Nu a reușit să facă nimic și l-a tamponat.

În învinuirea adusă inculpatului, nu se invocă depășirea limitelor de viteză, partea acuzării făcând trimitere doar la procesele verbale de audiere a lui Buga S. în calitate de bănuț și învinuit, la faza de urmărire penală, unde ultimul a indicat că se deplasa cu viteza de 60 km/h pe banda întâi, persoana respectivă a apărut la distanța de aproximativ 2-3 metri, care traversa în fugă carosabilul și el nu a reușit să evite tamponarea.

Conform raportului de expertiză autotehnică nr.3221, din 25.03.2015, conducătorul automobilului „BMW 318”, n/î CL xx, nu a dispus de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea pietonului prin frânare, dar la baza acestei concluzii a fost pusă viteza de deplasare a automobilului din declarațiile conducătorului auto, Buga Sergiu - 60 km/h.

Prin urmare, a fost constatat că inculpatul nu a putut evita tamponarea pietonului, iar afirmația acuzării că tamponarea pietonului nu a fost posibilă de a fi evitată anume din considerentul că inculpatul se deplasa neregulamentar, adică cu o viteză de 60 km/h, este una declarativă, deoarece o asemenea interpretare ar duce la condamnarea inculpatului în baza presupunerilor organului de urmărire penală.

Or, probele prezente demonstrează lipsa vinovăției inculpatului, iar pretinsa încălcare a limitei de viteză, în lipsa probării legăturii cauzale dintre aceasta și urmările produse, nu vin să convingă, dincolo de orice dubiu rezonabil, că el ar fi putut evita tamponarea pietonului, în situația în care s-ar fi deplasat regulamentar.

Mai mult, organul de urmărire penală urma a ține cont că pietonul Tcaciuc S., la traversarea drumului, a încălcat prevederile pct. 114 din Regulamentul circulației rutiere, care menționează că: 1) pietonii trebuie să traverseze drumul numai pe la trecerile semnalizate, inclusiv pe pasajele denivelate, iar în lipsa acestora la intersecții – pe linia trotuarelor sau acostamentelor. 2) În cazul în care în limitele vizibilității (100-150 m) nu sunt treceri pentru pietoni sau intersecții, ei pot traversa drumul numai după ce s-au asigurat că nu se apropie nici un vehicul, efectuând trecerea pe traiectorie perpendiculară în raport cu marginea carosabilului. 3) Odată angajați în traversare, pietonii nu trebuie să încetinească mersul sau să se oprească fără motiv.

Pe lângă aceasta, pietonul, la traversarea drumului, se afla în stare de ebrietate, cu o intoxicație alcoolică gravă, conform raportului de expertiză judiciară.

În concluzie, este de neînțeles cum ar fi reușit inculpatul să evite impactul atunci când partea vătămată a fugit în fața lui la o distanță de 2-3 metri, fiind în stare avansată de ebrietate, carosabilul nefiind iluminat și cu gheață. Or, instanța nu poate să interpreteze în baza presupunerilor, că inculpatul ar fi putut evita accidentul dacă nu s-ar fi deplasat cu viteza de 60 km/h, organul de urmărire penală urma să demonstreze acest aspect prin formularea unei asemenea întrebări puse expertului.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art.

264 alin. (3) lit. b), 90 Cod penal, la 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 4 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Apelantul a invocat că instanța a dat o apreciere juridică greșită atât circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, cât și probelor examinate în cadrul cercetării judiciare, care dovedesc vinovăția inculpatului.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2018, apelul a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Buga Sergiu a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, de la reținere.

Instanța de apel a constatat că inculpatul Buga Sergiu, la 31 decembrie 2014, aproximativ ora 20.30, conducând automobilul „BMW 318”, n/î CL xx, deplasându-se pe str. Calea Basarabiei, mun. Chișinău din direcția str. Haltei spre str. Tăbăcăria Veche și ajungând la intersecție cu str. Tăbăcăria Veche, nu a manifestat prudență sporită la trafic, nu a ținut cont de starea carosabilului pe timp de iarnă la momentul respectiv, care era acoperit cu ghețuș și zăpadă, de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și modalității de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat prevederile pct. 45 subpct. 1) și 2) din Regulamentul circulației rutiere, conform căruia „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) condițiile rutiere; e) situația rutieră; iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, și ignorând cerințele pct. 3 din Regulamentul circulației rutiere, conform căruia „Participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente” și pct. 10.1) lit. b) din același regulament conform căruia „Persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum”, precum și prevederile art. 22 din Legea nr. 131 - XVI din 07.06.07 „Privind siguranța traficului rutier”, care în alin. (4) lit. b) stipulează că „Participanții la traficul rutier sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluenta și siguranța traficului, să nu periclitizeze siguranța unor alți participanți la trafic, să nu cauzeze prejudicii mediului înconjurător, proprietății publice sau private”, și ca urmare a comis tamponarea pietonului Tcaciuc Semion, care în acel moment traversa carosabilul de la stânga spre dreapta relativ deplasării mijlocului de transport.

În rezultatul accidentului rutier, lui Tcaciuc Semion, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2D/7 din 18.03.2015, i-au fost cauzate vătămări corporale grave, sub formă de traumă cranio-cerebrală închisă, excoriații, plăgi contuze pe cap și față, revărsate sanguine în țesuturile moi epicraniene, hemoragii subarahnoidiene, intraventriculare; traumă vertebro-medulară, ruptura totală a capsulei, ligamentelor și discului intervertebral la nivelul C6 - C7 cu ruptura totală a măduvei spinării și hemoragii difuze roșii-închise epi-subdurale, subarahnoidiene și în țesuturile moi adiacente; traumă toraco-abdominală închisă, echimoză, excoriații pe torace și abdomen, fracturi costale pe dreapta cu lezarea pleurei parietale, ruptura articulației acromioclaviculare pe dreapta, fractură cominutivă a scapulei drepte, contuzia pulmonilor, hemotorax pe dreapta (volum circa 300 ml), ruptură de ficat, urme de sânge în cavitatea abdominală; trauma membrilor superioare și inferioare, excoriații, echimoză, plăgi contuze pe membrul superior drept, echimoză, plagă contuză pe membrul inferior drept, plagă contuză pe membrul inferior stâng, fractură închisă, oblică a tibiei și fibulei drepte, fractura deschisă, cominutivă a tibiei și fibulei stângi cu revărsate sangvine difuze roșii - închise în țesuturile moi adiacente, în urma căreia a survenit decesul victimei.

Instanța de apel a conchis că prima instanță eronat a stabilit starea de fapt, care nu corespunde probelor din dosar, eronat ajungând la concluzia achitării inculpatului.

În vederea nevinovăției inculpatului, nu poate fi luat în considerație raportul de expertiză auto tehnică nr.3221 din 25.03.2015, conform cărui, reieșind din faptul că pietonul a apărut din spatele unui mijloc de transport, care se deplasa din sens opus, apărând la distanța de 2 - 3 metri în față, care a parcurs din momentul apariției în vizor până la momentul impactului 3 metri în fugă, ceea ce constituie 12,5 km/h, conducătorul automobilului „BMW 318”, n/î CL xx, nu dispunea de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea pietonului prin frânare.

Or, la baza efectuării expertizei a fost pusă viteza de deplasare a automobilului în momentul impactului din declarațiile conducătorului auto Buga S., adică de 60 km/h, însă **conform prevederilor pct. 47. (1) lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere „limita maximă de viteză a vehiculelor în localități este de 50 km/h”**, evident fiind faptul că Buga Sergiu se deplasa cu o viteză neregulamentară, fapt recunoscut de către acesta în cadrul audierii sale la 21.01.2015 în cadrul audierii în calitate de bănuit și ulterior la 17.04.2015 în cadrul audierii în calitate de învinuit în prezența avocatului, unde a declarat că se deplasa cu viteza de 60 km/h și s-a recunoscut vinovat de comiterea acestui accident rutier.

Mai mult, **reieșind din leziunile corporale depistate în cadrul examinării medico - legale a cadavrului cet. Tcaciuc S., cât și a deteriorărilor tehnice ale autovehiculului implicat în accidentul rutier, este evident faptul că șoferul Buga S., în momentul tamponării pietonului Tcaciuc S., conducea automobilul cu o viteză cu mult mai mare decât cea permisă de Regulamentului Circulației Rutiere pe această porțiune de drum, acțiune care a și generat comiterea accidentului rutier în cauză.**

Ca urmare, reieșind din probatoriul invocat de partea acuzării și anume declarațiile reprezentantului părții vătămate Tcaciuc S., a martorului Lazăr V., cât și

probele scrise, instanța de apel a conchis că fiind dovedită vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

5. Avocata Natalia Pruteanu a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței.

Recurenta a invocat că instanța de apel a examinat cauza în componența completului de judecată, Negru M., Spoială A. și Moscalciuc G., însă în cadrul ședinței de judecată din 31.10.2018, ultima nu a fost prezentă, deoarece se afla în detenție.

Instanța, prin constatarea „... că leziunile corporale depistate în cadrul examinării medico - legale a cadavrului cet. Tcaciuc Semion, cât și a deteriorărilor tehnice ale autovehiculului implicat în acest accident rutier, este evident faptul că la 31.12.2014, aproximativ la ora 20.30, șoferul Buga Sergiu în momentul tamponării pietonului Tcaciuc Semion, conducea automobilul de model „BMW 318”, cu n/î CL AQ -593 pe str. Calea Basarabiei, mun.Chișinău cu o viteză cu mult mai mare decât cea permisă de Regulamentul Circulației Rutiere pe această porțiune de drum...”, și-a atribuit calitatea de expert, nefiind părținitoare, prin ce a încălcat principiul imparțialității, încălcând principiul dreptului la un proces echitabil.

Examinarea cauzei nu a avut loc conform prevederilor art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, deoarece după o sentință de achitare nu putea să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea inculpatului, cât și a martorilor acuzării.

Instanța și-a întemeiat soluția pe declarațiile martorului Lazăr V., care de fapt este martorul apărării nu al acuzării, pe care le-a apreciat eronat și care nu a fost audiat pe viu în instanța de apel.

Or, lipsa probării legăturii cauzale dintre aceasta și urmările produse, nu vin să convingă, dincolo de orice dubiu rezonabil, că inculpatul ar fi putut evita tamponarea pietonului, în situația în care se deplasat regulamentar.

Urma a se ține cont că pietonul Tcaciuc S. a încălcat prevederile pct.114 lin.(1), 2), 3) din Regulamentul circulației rutiere și că acesta se afla în stare de ebrietate, cu intoxicație alcoolică gravă.

Reieșind din faptul că pietonul a fugit în fața inculpatului de la o distanță de 2-3 metri, fiind în stare avansată de ebrietate, carosabilul nefiind iluminat și cu gheață, nu poate fi reunoscut vinovat inculptul, care chipurile ar fi putut evita tamponarea.

Pripit instanța a interpretat, în baza presupunerilor, că inculpatul ar fi putut evita accidentul, dacă nu s-ar fi deplasat cu viteza de 60 km/h, de rând ce organul de urmărire penală urma să demonstreze faptul dat, prin formularea unei asemenea întrebări expertului.

Vinovăția inculpatului nu este susținută pe probe pertinente, dar presupuse, ceea ce vine în contradicție cu art. 8 Cod de procedură penală.

În drept, recursul este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 2), 6), 8) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta este pasibil admiterii din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această

instanță, inclusiv când hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Conform art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. În corespundere cu art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. În corespundere cu art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 2) și 5) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă motivele pentru care instanța a respins alte probe, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, în pofida prescripțiilor de drept enunțate, potrivit descriptivului deciziei, instanța de apel (*pct. 4. din decizie*):

a) a depășit limitele învinuirii formulate, constatînd că inculpatul a încălcat: „...prevederile pct.47. 1) lit.a) din Regulamentul Circulației Rutiere „*limita maximă de viteză a vehiculelor în localități este de 50 km/h*”, deoarece această normă de drept nu i-a fost incriminată inculpatului prin rechizitoriu.

Mai mult, partea descriptivă a hotărîrii nu cuprinde încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, potrivit elementelor concrete a faptei constatate ca fiind dovedită;

b) concluzionând din oficiu că: „...*reieșind din leziunile corporale depistate în cadrul examinării medico - legale a cadavrului cet. Tcaciuc S., cât și a deteriorărilor tehnice ale autovehiculului implicat în accidentul rutier, este evident faptul că șoferul Buga S., în momentul tamponării pietonului Tcaciuc S., conducea automobilul cu o viteză cu mult mai mare decât cea permisă de Regulamentului Circulației Rutiere pe această porțiune de drum, acțiune care a și generat comiterea accidentului rutier în cauză*”, și-a asumat competența de expert judiciar, încălcând astfel principiul contradictorialității procesului penal;

c) a trecut în revistă dovezile administrate, dar nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv în coroborare cu normele de procedură penală care vizează natura juridică a acestor probe, cât și în raport cu circumstanțele în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele apărării.

Or, apărarea consideră că martorul Lazăr V., este martorul apărării nu al acuzării și declarațiile lui dezvinovățesc inculpatul, că partea vătămată a încălcat prevederile pct.114 lin.(1), 2), 3) din Regulamentul circulației rutiere, fiind în stare de ebrietate (*pct. 5. din decizie*);

d) dispozitivul deciziei din 03.10.2018, nu a fost semnat de judecătorul Galina Moscalciuc, care a participat la deliberare, dar de un judecător care nu a făcut parte din completul care a judecat cauza (*f.d. 42*).

Or, potrivit art. 339 alin. (6) și (8) Cod de procedură penală, hotărârea motivată se semnează de toți judecătorii care au participat la deliberare. Dacă unul dintre judecătorii completului de judecată nu are posibilitatea de a semna hotărârea, în locul lui semnează președintele ședinței, iar dacă și acesta este în imposibilitate de a semna, în locul lui semnează președintele instanței.

Astfel, legea procesual-penală nu prevede în genere posibilitatea de semnare a dispozitivului deciziei nemotivate de către un alt judecător, președinte al ședinței sau președintele instanței.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct.2), 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat, casării totale a deciziei, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de avocata Natalia Pruteanu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2018, în privința inculpatului Buga Sergiu Vasile și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la 19 martie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Maria Ghervas

Dumitru Mardari